

EL CONSERVADORISME COM A PRECURSOR DEL SUFRAGI FEMENÍ

El sufragi femení va ser reconegut, en l'estat espanyol, a finals de 1933, gràcies a la forta pressió que en les Corts va exercir la feminista liberal Clara Campoamor. Però aquest reconeixement va ser el resultat d'una llarga història. Quines persones van participar en aquest canvi de mentalitat? És cert que el sufragi femení va ser veritablement una fita de tints progressistes?

Aquest treball té com a objectiu conèixer els detalls d'aquesta història i mostrar que en el reconeixement del vot femení hi van jugar un paper decisiu alguns arguments d'origen conservador en contra del que comunament es pensa que és atribuir aquest èxit al bàndol progressista i republicà. Però com veurem en les conclusions, res és blanc ni negre.

Les èpoques analitzades, totes de característiques molt diferents, són el Sexenni Democràtic, la Restauració Borbònica, la Dictadura de Primo de Rivera i, per acabar, la Segona República. En concret, farem una anàlisi dels moments clau entre 1869 i 1933 on el sufragi femení va prendre un paper protagonista en els debats de les cambres legislatives. Per tant, el material essencial que he utilitzat per la recerca són els diaris de sessions del Congrés i del Senat.

Per sintetitzar, el meu treball busca il·luminar la importància de les idees conservadores en l'aprovació del vot femení, sense deixar al marge les propostes d'altres grups ideològics; buscant que el treball serveixi de base per poder obtenir unes conclusions sobre un tema de tanta transcendència.

La incorporació de la dona a la vida política equival al descobriment d'un tercer món."

Concha Espina, 1931.

Alexandr Ruslan Rigau Parreño.

Tutor: Vicenç del Hoyo Julià.